

یسوع یحث علی التوبه

¹وَكَانَ حَاضِرًا فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ قَوْمٌ يُخْبِرُونَهُ عَنِ الْجَلِيلِيِّينَ الَّذِينَ خَلَطَ بِيلاطُسٍ دَمَهُمْ بِدَبَائِحِهِمْ. ²فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: أَتَطْلُبُونَ أَنَّ هَؤُلَاءِ الْجَلِيلِيِّينَ كَانُوا خُطَاةً أَكْثَرَ مِنْ كُلِّ الْجَلِيلِيِّينَ لِأَنَّهُمْ كَانُوا يَمْلِكُونَ هَذَا؟ ³كَلَّا، أَقُولُ لَكُمْ، بَلْ إِنْ لَمْ تُتُوبُوا فَجَمِيعُكُمْ كَذَلِكَ يَهْلِكُونَ. ⁴أَوْ أَوْلَيْكَ الثَّمَانِيَّةُ عَشْرَ الَّذِينَ سَقَطَ عَلَيْهِمُ الْبُرْجُ فِي سِلْوَامَ وَقَتْلَهُمْ، أَتَطْلُبُونَ أَنَّ هَؤُلَاءِ كَانُوا مُذْنِبِينَ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِ النَّاسِ السَّاكِنِينَ فِي أُورُشَلِيمَ؟ ⁵كَلَّا، أَقُولُ لَكُمْ، بَلْ إِنْ لَمْ تُتُوبُوا فَجَمِيعُكُمْ كَذَلِكَ يَهْلِكُونَ.

⁶وَقَالَ هَذَا الْمَثَلُ: كَانَتْ لِوَاحِدٍ شَجَرَةٌ تَيْنَ مَعْرُوسَةٍ فِي كَرْمِهِ، فَأَتَى يَطْلُبُ فِيهَا تَمْرًا وَلَمْ يَجِدْ. فَقَالَ لِلْكَرَّامِ: هُوَذَا ثَلَاثُ سِنِينَ أَنِّي أَطْلُبُ تَمْرًا فِي هَذِهِ الثَّنِيَّةِ وَلَمْ أَجِدْ، إِنْ قُطِعَتْ، لِمَاذَا تُبْطَلُ الْأَرْضُ أَيْضًا؟ ⁸فَأَجَابَ وَقَالَ لَهُ: يَا سَيِّدُ، انْتَزِعْهَا هَذِهِ السَّنَةَ أَيْضًا حَتَّى أَتُفَتِّحَ خَوْفَهَا وَأَصْعَ زَيْلًا. ⁹فَإِنْ صَنَعْتَ تَمْرًا وَلَا فَيْفَمَا بَعْدُ تُقْطَعُهَا.

یسوع یشفی امرأة منحنية

¹⁰وَكَانَ يُعَلِّمُ فِي أَحَدِ الْمَجَامِعِ فِي السَّبْتِ. ¹¹وَإِذَا امْرَأَةً كَانَتْ بِهَا رُوحٌ ضَعِيفٌ ثَمَانِيَّ عَشْرَةَ سَنَةً وَكَانَتْ مُنْحِنِيَّةً وَلَمْ تَقْدِرْ أَنْ تَقُصِبَ الثَّنِيَّةَ. ¹²فَلَمَّا رَأَاهَا يَسُوعُ دَعَاَهَا وَقَالَ لَهَا: يَا امْرَأَةُ، إِنَّكَ مَحْلُولَةٌ مِنْ ضَعْفِكَ. ¹³وَوَصَّعَ عَلَيْهَا يَدَيْهِ فِيهِ الْحَالِ اسْتَقَامَتْ وَمَجَّدَتْ اللَّهَ. ¹⁴فَأَجَابَ رَئِيسُ الْمَجْمَعِ، وَهُوَ مُعْطَاطٌ لِأَنَّ يَسُوعَ أَتَرَأَ فِي السَّبْتِ، وَقَالَ لِلْجَمْعِ: هِيَ سَنَةً أَبَامَ يَنْبَغِي فِيهَا الْعَمَلُ، فِيهِ هَذِهِ أَنْتُمْ وَاسْتَشْفُوا وَلَيْسَ فِي يَوْمِ السَّبْتِ. ¹⁵فَأَجَابَهُ الرَّبُّ وَقَالَ: يَا مُرَاتِي، أَلَا يَحُلُّ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ تَوْرَةً أَوْ جِمَارَةً مِنَ الْمِدْوَدِ وَيَمْضِي بِهِ وَيَسْقِيهِ؟ ¹⁶وَهَذِهِ وَهِيَ ابْنَةُ إِبْرَاهِيمَ، قَدْ رَتَبَهَا الشَّيْطَانُ ثَمَانِيَّ عَشْرَةَ سَنَةً، أَمَا كَانَ يَنْبَغِي أَنْ يُحَلَّ مِنْ هَذَا الرِّبَاطِ فِي يَوْمِ السَّبْتِ؟ ¹⁷وَإِذْ قَالَ هَذَا أَحْجَلَ جَمِيعَ الَّذِينَ كَانُوا يُعَايِنُونَهُ وَقَرَحَ كُلُّ الْجَمْعِ بِجَمِيعِ الْأَعْمَالِ الْمَجِيدَةِ الْكَائِنَةِ مِنْهُ.

مثل حبة الخردل ومثل الخميرة

¹⁸فَقَالَ: مَاذَا يُشْبِهُ مَلَكُوتُ اللَّهِ وَمَاذَا أُشْبِهُ؟ ¹⁹يُشْبِهُ حَبَّةَ خَرْدَلٍ أَخَذَهَا إِنْسَانٌ وَأَلْقَاهَا فِي بُسْتَانِهِ فَتَمَثَّتْ وَصَارَتْ شَجَرَةً كَبِيرَةً وَتَأَوَّثَ طُيُورُ السَّمَاءِ فِي أَعْصَانِهَا. ²⁰وَقَالَ أَيْضًا: يَمَّاذَا أُشْبِهُ مَلَكُوتُ اللَّهِ؟ ²¹يُشْبِهُ خَمِيرَةً

توبه يا هلاکت

¹در آن وقت بعضی آمده، او را از جلیلانی خبر دادند که بیلطس خون ایشان را با قربانی‌های ایشان آمیخته بود. ²عیسی در جواب ایشان گفت: آیا گمان می‌برید که این جلیلان گناهکارتر بودند از سایر سکنه جلیل از این رو که چنین زحمات دیدند؟ ³نی، بلکه به شما می‌گویم، اگر توبه نکنید، همگی شما همچنین هلاک خواهید شد. ⁴یا آن هجده نفری که برج در سلوام بر ایشان افتاده، ایشان را هلاک کرد، گمان می‌برید که از جمیع مردمان ساکن اورشلیم خطاکارتر بودند؟ ⁵حاشا، بلکه شما را می‌گویم، که اگر توبه نکنید، همگی شما همچنین هلاک خواهید شد.

مَثَل درخت انجیری

⁶پس این مَثَل را آورد: که شخصی درخت انجیری در تاکستان خود غرس نمود و چون آمد تا میوه از آن بجوید، چیزی نیافت. ⁷پس به باغبان گفت: اینک، سه سال است می‌آیم که از این درخت انجیر میوه بطلبم و نمی‌یابم، آن را بَر. چرا زمین را نیز باطل سازد؟ ⁸در جواب وی گفت: ای آقا، امسال هم آن را مهلت ده تا گردش را کنده کود ببریم، ⁹پس اگر ثمر آورد والا بعد از آن، آن را بَر.

عیسی شفا می‌کند زن منحنی شده را در روز سبت

¹⁰و روز سَبْت در یکی از کنایس تعلیم می‌داد. ¹¹و اینک، زنی که مَدَّت هجده سال روح ضعف می‌داشت و منحنی شده، ابداً نمی‌توانست راست بایستد، در آنجا بود. ¹²چون عیسی او را دید وی را خوانده، گفت: ای زن، از ضعف خود خلاص شو! ¹³و دستهای خود را بر وی گذارد که در ساعت راست شده، خدا را تمجید نمود. ¹⁴آنگاه رئیس کنیسه غضب نمود، از آنرو که عیسی او را در سَبْت شفا داد. پس به مردم توجّه نموده، گفت: شش روز است که باید کار بکنید. در آنها آمده شفا یابید، نه در روز سَبْت. ¹⁵خداوند در جواب او گفت: ای ریاکار، آیا هر یکی از شما در روز سَبْت گاو یا الاغ خود را از آخور باز کرده، بیرون نمی‌برد تا سیرایش کند؟ ¹⁶و این زنی که دختر ابراهیم است و شیطان او را مَدَّت هجده سال تا به حال بسته بود، نمی‌بایست او را در روز سَبْت از این بند رها نمود؟ ¹⁷و چون این را بگفت همه مخالفان او خجل گردیدند و

أَخَذَتْهَا امْرَأَةً وَحَبَّأَهَا فِي ثَلَاثَةِ أَكْيَالٍ دَقِيقٍ حَتَّى اخْتَمَرَ الْجَمِيعُ.

الباب الصَّبِيُّ

²² وَاجْتَاَزَ فِي مُدُنٍ وَفُرَى يُعَلِّمُ وَيُسَافِرُ يَحْوَ أُورُشَلِيمَ، فَقَالَ لَهُ وَاجِدْ يَا سَيِّدُ، أَقَلِيلٌ هُمْ الَّذِينَ يَخْلُصُونَ؟ فَقَالَ لَهُمْ: ²⁴ اجْتَهِدُوا أَنْ تَدْخُلُوا مِنَ الْبَابِ الصَّبِيِّ، فَإِنِّي أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ كَثِيرِينَ سَيَطْلُبُونَ أَنْ يَدْخُلُوا وَلَا يَقْدِرُونَ. ²⁵ مِنْ بَعْدِ مَا يَكُونُ رَبُّ الْبَيْتِ قَدْ قَامَ وَأَغْلَقَ الْبَابَ وَابْتَدَأْتُمْ تَقْفُونَ خَارِجًا وَتَقْرَعُونَ الْبَابَ قَائِلِينَ: يَا رَبُّ، يَا رَبُّ، افْتَحْ لَنَا، يُجِيبُ وَيَقُولُ لَكُمْ: لَا أَعْرِفُكُمْ مِنْ أَيْنَ أَنْتُمْ. ²⁶ حِينَئِذٍ تَبْذُرُونَ تَقُولُونَ: أَكَلْنَا قُدَّامَكَ وَسَرَبْنَا وَعَلِمْتَ فِي سَوَارِعِنَا. فَيَقُولُ: أَقُولُ لَكُمْ: لَا أَعْرِفُكُمْ مِنْ أَيْنَ أَنْتُمْ. تَبَاعَدُوا عَنِّي يَا جَمِيعَ قَاعِلِي الطَّلَمِ. ²⁸ هُنَاكَ يَكُونُ الْبُكَاءُ وَصْرِيرُ الْأَسْتِانِ مَتَى رَأَيْتُمْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَمِيعَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَلَكُوتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ مَطْرُوحُونَ خَارِجًا. ²⁹ وَيَأْتُونَ مِنَ الْمَشَارِقِ وَمِنَ الْمَغَارِبِ وَمِنَ الشَّمَالِ وَالْجَنُوبِ وَيَبْكُونَ فِي مَلَكُوتِ اللَّهِ. ³⁰ وَهُوَذَا آخِرُونَ يَكُونُونَ أَوَّلِينَ وَأَوَّلُونَ يَكُونُونَ آخِرِينَ.

يسوع يُحْدِرُ أُورُشَلِيمَ

³¹ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ تَقَدَّمَ بَعْضُ الْفَرِيسِيِّينَ قَائِلِينَ لَهُ: اخْرُجْ وَأَذْهَبْ مِنْ هَهُنَا لِأَنَّ هِيرُودَسَ يُرِيدُ أَنْ يَقْتُلَكَ. فَقَالَ لَهُمْ: امْضُوا وَقُولُوا لِهَذَا التَّغْلَبِ: هَا أَنَا أَخْرُجُ شَيَاطِينَ وَأُسْفِي الْيَوْمَ وَعَدَاً وَفِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ أَكْمَلُ. ³³ بَلْ يَنْتَعِي أَنْ أُسِيرَ الْيَوْمَ وَعَدَاً وَمَا بَلِيهِ لَأَنَّهُ لَا يُمْكِنُ أَنْ يَهْلِكَ نَبِيٌّ خَارِجًا عَنْ أُورُشَلِيمَ. ³⁴ يَا أُورُشَلِيمُ، يَا أُورُشَلِيمُ، يَا قَاتِلَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَزَاجِمَةَ الْمُرْسَلِينَ إِلَيْهَا، كَمْ مَرَّةٍ أَرَدْتُ أَنْ أَجْمَعَ أَوْلَادَكَ كَمَا تَجْمَعُ الدَّجَاجَةُ فِرَاحَهَا تَحْتَ جَنَاحِهَا وَلَمْ تُرِيدُوا. ³⁵ هُوَذَا بَيْنَكُمْ يُتْرَكُ لَكُمْ خَرَابًا، وَالْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّكُمْ لَا تَرَوْنِي حَتَّى يَأْتِيَ وَقْتُ تَقُولُونَ فِيهِ: مُبَارَكُ الْآبِي بِاسْمِ الرَّبِّ.

جميع آن گروه شاد شدند، به سبب همه کارهای بزرگ که از وی صادر می‌گشت.

منلهای دانه خردل و خمیرمایه

¹⁸ پس گفت، ملکوت خدا چه چیز را می‌ماند و آن را به کدام شی تشبیه نمایم؟ ¹⁹ دانه خردلی را ماند که شخصی گرفته در باغ خود کاشت، پس روید و درخت بزرگ گردید، به حدی که مرغان هوا آمده، در شاخه‌هایش آشیانه گرفتند.

²⁰ باز گفت: برای ملکوت خدا چه مثل آورم؟ ²¹ خمیرمایه‌ای را می‌ماند که زنی گرفته، در سه پیمانه آرد پنهان ساخت تا همه مخمر شد.

در تنگ

²² و در شهرها و دهات گشته، تعلیم می‌داد و به سوی اورشلیم سفر می‌کرد، ²³ که شخصی به وی گفت: ای خداوند آیا کم هستند که نجات یابند؟ او به ایشان گفت: ²⁴ جَدِّ و جهد کنید تا از در تنگ داخل شوید. زیرا که به شما می‌گویم: بسیاری طلب دخول خواهند کرد و نخواهند توانست. ²⁵ بعد از آنکه صاحب خانه برخیزد و در را ببندد و شما بیرون ایستاده، در را کوبیدن آغاز کنید و گوید: خداوند، خداوند، برای ما باز کن. آنگاه وی در جواب خواهد گفت: شما را نمی‌شناسم که از کجا هستید. ²⁶ در آن وقت خواهید گفت که: در حضور تو خوردیم و آشامیدیم و در کوچه‌های ما تعلیم دادی. ²⁷ باز خواهد گفت: به شما می‌گویم که: شما را نمی‌شناسم از کجا هستید. ای همه بدکاران از من دور شوید. ²⁸ در آنجا گریه و فشار دندان خواهد بود، چون ابراهیم واسحاق و یعقوب و جمیع انبیا را در ملکوت خدا ببیند و خود را بیرون افکنده باید ²⁹ و از مشرق و مغرب و شمال و جنوب آمده، در ملکوت خدا خواهند نشست. ³⁰ و اینک، آخرین هستند که اولین خواهند بود و اولین که آخرین خواهند بود.

ماتم عیسی برای اورشلیم

³¹ در همان روز چند نفر از فریسیان آمده، به وی گفتند: دور شو و از اینجا برو زیرا که هیرودیس می‌خواهد تو را به قتل رساند. ³² ایشان را گفت: بروید و به آن روباه گوید: اینک، امروز و فردا دیوها را بیرون می‌کنم و مریضان را صحت می‌بخشم و در روز سوّم کامل خواهم شد. ³³ لیکن می‌باید امروز و فردا و پس فردا راه روم، زیرا که محال است نبی بیرون از

اورشلیم کشته شود.³⁴ ای اورشلیم، ای اورشلیم، که قاتل انبیا و سنگسار کننده مرسلین خود هستی، چند کثرت خواستم اطفال تو را جمع کنم، چنانکه مرغ جوجه‌های خویش را زیر بالهای خود می‌گیرد و نخواستید.³⁵ اینک، خانه شما برای شما خراب گذاشته می‌شود و به شما می‌گویم که: مرا دیگر نخواهید دید تا وقتی آید که گوید: مبارک است او که به نام خداوند می‌آید.